

Sandra Dražilová Zlámalová
ilustrovala Bibi Hykl

Lery

Příběh želvího kluka

bambóok

Sandra Dražilová Zlámalová
ilustrovala Bibi Hykl

Lery

Příběh želvího kluka

bambóok

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Sandra Dražilová Zlámalová

Lery

Příběh želvího kluka

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou bamb**o**ok
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401
www.grada.cz
jako svou 8549. publikaci

Ilustrace Bibi Hykl
Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková
Grafická úprava Antonín Plicka
Návrh a zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 72
Vydání 1., 2023

Vytiskla tiskárna TNM PRINT s.r.o., Nové Město

© Grada Publishing, a.s., 2023
Cover Illustration © Bibi Hykl, 2023

ISBN 978-80-247-4900-6 (pdf)
ISBN 978-80-271-3969-9 (print)

Začal příliv a s ním se ke břehu tichomořského ostrova pomalu a těžkopádně blížila kareta obrovská jménem Annie. Věděla, že má nejvyšší čas.

Ve vodě se vznášela, ale tady na souši se jí šlo ztěžka. Nasála vůni, kterou si pamatovala ze svého dětství: vůni rozehřátého písku, slunce a soli. Annie s vypětím všech sil vyhrabala velikou díru a nakladla do ní sedm vajec. Láskyplně je přikryla horkým pískem a naposledy foukla do míst, kde teď byly její dětičky. Vypadalo to, jako by jim chtěla dát velikou želví pusou.

„Uff, zvládla jsem se to,“ pomyslela si Annie,
jen co se ocitla opět ve vodě. Tam jí bylo
nejlépe. Pomalu se nadnášela a nořila se
do stále větších hlubin oceánu, přesně tam,
kde rostly ty nejlahodnější řasy a chaluhy.

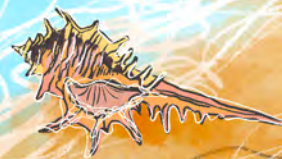

Slunce pálilo, ale mořský vítr pláž ochlazoval,
a palmy, které rostly poblíž, poskytovaly
příjemný stín.

„Ještě chvílku a budu z vajíčka venku,“
pomyslel si želví kluk Lery, zahrabaný
hluboko v písku, kde se cítil v bezpečí.

To však netušil, jak moc se mýlí...

U břehu totiž právě zakotvila výletní loď, z níž se vyhrnuli lidé, kteří si chtěli užít krásu ostrova. Děti i dospělí tu hopkali a hopsali, hrabali a kopali. Nijak zvlášť opatrní nebyli, když vtom se ozvalo: „Křup! Křup! Křup!“ Celkem šestkrát se ozvalo to podivné křupnutí.

Slunce zapadalo za obzor a lidé se vrátili na loď, spokojení, jaký krásný den si na ostrově užili, aniž by tušili, co svou neopatrností způsobili.

Šest vajíček, která Annie nakladla,
bylo nenávratně rozbito.

Zbylo jen jedno jediné.

A v něm byl Lery.

Křup... Křup...

Malý želví kluk se nemotorně snažil vyhrabat ze svého úkrytu.

„Ještě párkrát mocně hrábnout a jsem z toho venku,“ povzdechl si Lery a usilovně se hrabal dál.

Povedlo se! Na prázdné pláži se najednou objevil malý želváček s černým krunýřem. Ale nebojte, až vyroste, úplně změní barvu.

Pohlédl nahoru, na chvílku ho to ostré slunce oslnilo. Pak pohlédl přímo před sebe do dáli a spatřil modré, jiskřivé moře.

„Hurá,“ vyhrkl Lery a pomalým želvím krokem se sunul k vodě, aby mohl za svou maminkou.

Šplouchání vln oceánu přehlušovalo zlomyslné chechtání. Pro Leryho byl ten zvuk zcela nový, neznámý, proto na něj nereagoval.

Kdyby jen tušil!

Zatímco želváček se přesouval k prvním vlnkám, které omývaly břeh, ze vzduchu ho pozoroval racek, kterému se na malého Leryho sbíhaly sliny.

Střemhlav se pustil dolů. Cvak, cvak! A Lery se ocitl v pasti. Lépe řečeno v zobáku racka chechtavého, který s ním letěl neznámo kam.

